

Full diocesà

25 de setembre del 2016

p4 – Verdú celebra les Festes de Sant Pere Claver

p5 – Visita Pastoral a la parròquia de Montdarn

de generació
en generació

Lc 1,50

Vine a Catequesi

«Ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer»

Diümenge XXVI de durant l'any / Cicle C

Lectura de la profecia d'Amós

Això diu el Senyor, Déu de l'univers: «Ai dels qui viuen tranquils a Sió, dels qui es creuen segurs al turó de Samaria! S'estiren en llits de marfil, s'aclofen en els seus sofàs, mengen els anyells més tendres i els vedells engreixats a les estables, improvisen al so de l'arpa, creen com David les seves melodies, beuen el vi en grans copes, i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep. Per això ara seran els primers en les files dels deportats; així s'acabarà l'orgia dels vividors.»

(6,1a.4-7)

Salm responsorial

Lloa el Senyor, ànima meva.

(Salm 145)

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per a obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant Jesucrist, que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recomano que guardis irrepressible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor. Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Reis dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

(6,11-16)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que anava vestit de porpra i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llàtzer s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els gossos a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar. »Arribat al

país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, veié de lluny Abraham, amb Llàtzer a la falda, el cridà i li digué: "Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llàtzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo molt enmig d'aquestes flames." Abraham li respongué: "Fill meu, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, i a Llàtzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si algú volgués passar del lloc on sóc jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre." »El ric digué: "Llavors, pare, et prego que l'enviïs a casa meva. Hi tinc encara cinc germans. Que Llàtzer els adverteixi, perquè no acabin també en aquest lloc de turments." Abraham li respongué: "Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin." El ric contestà: "No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si anava a trobar-los algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran." Li diu Abraham: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer".»

(16,19-31)

«Així s'acabarà l'orgia dels vividors»

Agenda

Lit. hores: Setmana II

26 dilluns

— Sant Cosme i sant Damià, màrtirs (†304)
— Sant Nil, abat (†1004)
Job 1,6-22 / Salm 16 / Lluc 9,46-50

27 dimarts

— Sant Vicenç de Paül, (1580-1660)
— Santa Judit
Job 3,1-3.11-17.20-23 / Salm 87 /
Lluc 9,51-56

28 dimecres

— Sant Venceslau, màrtir (†935)
— Sant Alaric, màrtir (†973)
Job 9,1-12.14-16 / Salm 87 /
Lluc 9,57-62

29 dijous

— Els Sants Àngels Miquel, Gabriel i Rafael
Daniel 7,9-10.13-14 / Salm 137 /
Joan 1,47-51

30 divendres

— Sant Jeroni, prevere i doctor (ss.IV-V)
— Santa Sofia (s.II)
Job 38,1.12-21;40,3-5 / Salm 138 /
Lluc 10,13-16

1 dissabte

— Santa Teresa de l'Infant Jesús verge (1873-1897)
— Sant Remigi bisbe (†530)
Job 42,1-3.5-6.12-16 / Salm 118 /
Lluc 10,17-24

2 diumenge XXVII de durant l'any / Cicle C

— Els sants Àngels de la Guarda
— Sant Llogari, màrtir (†678)
Habacuc 1,2-3;2.2-4 / Salm 94 / 2
Timoteu 1,6-8.13-14 / Lluc 17,5-10

Relat d'una inversió. Una paràbola sobre la insensibilitat

Josep Molist i Rifà, prev.

Les paraules d'Amós deixen veure com estaven de satisfets aquells habitants del Regne del Nord, suara enriquits. Descriu algunes de les seves formes d'ostentació, hedonisme i despreocupació. El profeta els adverteix dels perills, recurrents en les societats que viuen en l'autocomplaença: ceguesa, insensibilitat, incapacitat de reaccionar davant les circumstàncies polítiques adverses. En el seu cas, l'amenaça Assíria.

Timoteu havia nascut a la ciutat de Listra. Era fill de pare grec i mare jueva. Coneixia les Escriptures però no havia estat circumcidat. Fou company de sant Pau en molts dels seus viatges i l'Apòstol l'anomena «fill estimat». La carta en el seu conjunt conté recomanacions adreçades al qui ara és responsable d'una comunitat.

La paràbola del ric i Llätzer es troba únicament en l'evangeli de Lluc. Té l'estructura literària i el contingut propis dels relats rabínic. Es tracta d'una narració breu però molt pedagògica, que juga amb el contrast i s'entreté en els petits detalls: El vestit del ric, per exemple. Probablement un vestit de llana tenyit de porpra portada de la ciutat de Tir i roba interior finíssima vinguda d'Egipte. El pecat de l'«epuló» és rellevant per la seva insensibilitat davant el pidolaire pobre, malalt i sense casa. El moment de la mort ve presentat com un moment determinant, on acaba la llibertat d'elecció i es dona la inversió de situacions: el pobre té ara un lloc en el banquet escatològic, mentre que el ric sofreix una set insaciable, perquè, havent tingut l'ocasió de donar menjar al qui tenia fam i acollir el qui estava malalt, no ho va fer. La lliçó, avui, és per a nosaltres.

La imatge

Llätzer i l'home ric (1035-1040).

La paràbola del ric fartaner i del pobre Llätzer és una denúncia de la perversitat dels qui, en el seu egoisme satisfet, es desentenien dels germans que pateixen. Jesús ja compta que és difícil que se'l creguin: «Si no fan cas de Moisès i dels profetes, encara que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer.» La cobdícia, l'afició al guany fàcil i a l'ostentació són camins de desfeta i de perdició. Només l'amor generós i abnegat ens pot salvar. Què esperem a deixar-nos convèncer?

Verdú celebra les Festes de Sant Pere Claver

Josep Castellà

El dies 8 i 9 de setembre van tenir lloc les festes en honor de sant Pere Claver, l'Apòstol dels Negres, nascut a la vila de Verdú.

Així, la nit del dijous 8 es desenvolupà pels carrers de la vila l'antiga Processó de la Relíquia, popularment «la processó de les torxes», que traslladà la relíquia des del santuari de Sant Pere Claver fins al temple parroquial de Santa Maria, amb nombrosa participació dels fidels verdunins, mentre s'entonava l'«Himne a la Relíquia», lletra de M. Benet Malagariga i música de Mn. Andreu Gener. Abans s'oficià una eucaristia, presidida per Mn. Joan Viladot, acompanyat de l'arxiprest de Tàrraga, Mn. Josep M. Vilaseca, el rector emèrit de Verdú, Mn. Ramon Roca, i diversos reli-

giosos jesuïtes, com també sacerdots de l'arxiprestat de Tàrraga.

En la jornada principal del divendres 9, es va oficiar a les onze del matí una solemne missa concelebrada a la parròquia de Santa Maria, en aquesta ocasió presidida pel delegat provincial d'Espanya dels Jesuïtes de Catalunya, P. Llorenç Puig, concelebrant amb el rector de Verdú, rector i arxiprest de Tàrraga, Mn. Josep M. Vilaseca, el rector emèrit de Verdú, Mn. Ramon Roca, jesuïtes i sacerdots de l'arxiprestat. Va predicar l'homília el pare jesuïta Roger Torres, assenyalant entre altres coses que «som cridats a compartir la joia de Déu al carrer i amb un cor obert sempre a la misericòrdia i l'alegria, com ens digué sant Pere Claver».

Com a cloenda, la processó va retornar la relíquia de sant Pere Claver al seu santuari, on es féu la veneració de l'objecte, i els devots van interpretar els Goigs

Trobada diocesana de Vida Creixent

Dia 5 d'octubre a Bellpuig

vida creixent
moviment cristià
de gent gran

El pròxim dia 5 d'octubre tindrà lloc la dotzena trobada diocesana de Vida Creixent, enguany a la parròquia de Bellpuig.

El programa d'actes és el següent:

Al Pavelló Poliesportiu

10.00 h - Arribada i esmorzar

10.30 h - Presentació i benvinguda del president de V. C. i del senyor alcalde de Bellpuig

11.00 h - Assemblea

11.30 h - Conferència de Mons. Xavier Novell, bisbe de Solsona

A l'església de Sant Nicolau

12.30 h - Visita guiada al mausuleu i capelles rellevants.

13.00 h - Eucaristia

Al restaurant Resquitx

14.15 h - Dinar i sobretaula

17.00 h - Hora dels adéus

Per a més informació i inscripcions, consulteu el rector de la vostra parròquia.

Visita Pastoral a la parròquia de Montdarn

Montserrat Coll

Amb motiu de la Visita Pastoral a les parròquies de l'Arxiprestat del Llobregat, el passat diumenge el bisbe Xavier va presidir la missa a l'església de Sant Joan de Montdarn, acompanyat de Mn. Climent Forner i del seminarista Jacob.

Abans i després de la celebració, el bisbe va conversar amb els feligresos de Viver, Serrateix i Sant Joan de Montdarn, alguns dels quals ja coneixia amb motiu d'haver-se reunit, fa uns mesos, amb el Consell Interparroquial de Pastoral i d'haver visitat malalts de les cases de l'entorn, entre d'altres activitats.

En acabar la missa amb el cant dels goigs a Sant Joan, l'historiador Josep M. Badia li va mostrar les darres descobertes arqueològiques que s'han fet a l'entorn de l'antiquíssim temple. Posteriorment, el bisbe Xavier va compartir el dinar de germanor amb els veïns.

Mn. Climent Forner va avançar que el bisbe Xavier també serà present a les festes d'octubre de Serrateix, en què el dia 1 al vespre s'inauguraran de forma oficial les obres de rehabilitació del monestir.

Notícies Breus

Festa Major del santuari de Paller

M. Coll

El diumenge 11 de setembre es va celebrar la festa del santuari de la Mare de Déu de Paller, a Bagà. La missa va ser presidida per Mn. Miquel Farràs, rector de la parròquia de Bagà, i concelebrada per Mn. Josep M. Besora, que va predicar l'homilia. El Cor Parroquial va solemnitzar la celebració, que acabà amb el cant dels goigs, la veneració de la imatge i una felicitació a les dones que es diuen Paller.

Cerdanyola honora el seu patró sant Julià

M. Coll

La parròquia de Cerdanyola va celebrar la festa major a l'església parroquial de Sant Julià, amb una eucaristia en honor del sant patró, el dia 10 de setembre. Va presidir-la Mn. Joan Lladó, rector de la parròquia, i hi van concelebrar Mn. Miquel Farràs, Mn. Antoni Quesada i Mn. Josep Tuneu. La celebració es va cloure amb el cant dels goigs i la veneració de la relíquia. El dia 11 se celebrà missa a l'ermita de les Esposes i es pregà pels difunts.

El testimoni de la germana Isabel Solà, assassinada a Haití

Núria Torreblanca (*)

La monja missionera Isabel Solà Matas, natural de Barcelona, va ser assassinada d'un tret de bala el dissabte dia 3 de setembre a Port-au-Prince (Haití), mentre circulava amb el seu cotxe pels carrers propers a la catedral. La germana pertanyia des dels dinou anys a la Congregació de Jesús-Maria i vivia a la capital haitiana des del 2008. En el 2010 va sobreviure al gran terratrèmol que va sacsejar tot Haití, el qual va enderrocar la seva escola i el seu convent.

Vida dedicada als més desfavorits

La missionera Solà, de cinquanta anys, treballava amb persones pobres en el país caribeny des de feia vuit anys, després d'haver viscut durant divuit anys a la Guinea Equatorial, on es va centrar en labors educatives i de suport a les dones. Segons fonts d'Haití properes a ella, la monja era molt activa entre els sectors més humils de la capital, sobretot quan el sisme del 2010 va destrossar la ciutat i va causar més de 300.000 morts i 300.000 ferits. Solà va crear un taller de fabricació de pròtesis per a les persones mutilades afectades pel gran terratrèmol.

«Haití és casa meva, la meva família, [...] el meu lloc de trobada amb Déu»

El director de les Obres Missionals Pontifícies (OMP) a Espanya, el P. Anastasio Gil, ha compartit, en un comunicat de condol, una carta de testimoni de la religiosa sobre el

gran terratrèmol d'Haití. En aquesta carta, Solà justifica per què va decidir continuar vivint en un país dominat pel sofriment i la pobresa, que havia viscut una de les pitjors catàstrofes naturals de la història. «L'únic que podria dir és que Haití és ara l'únic lloc on puc estar i curar el meu cor», defensa Solà en la carta de fa cinc anys. I afegeix: «Haití és casa meva, la meva família, la meva feina, el meu patiment i la meva alegria, i el meu lloc de trobada amb Déu.»

El Papa recorda la missionera

Abans del rés de l'àngelus dominical després de la missa de canonització de santa Teresa de Calcuta, el papa Francesc va demanar de pregar per la religiosa recordant «quants es lliuren al servei dels germans en context difícil i perillós», pensant especialment en totes les religioses que donen la seva vida pels altres sense cap objecció.

El bisbe auxiliar de Barcelona, Sebastià Taltavull, durant l'homilia del seu funeral, va destacar la decisió de la religiosa en acceptar una vida de riscos sense pensar a salvar la pròpia vida, sinó a lliurar-la generosament pel bé dels més pobres, complint així les preferències de Jesús.

En acabar l'eucaristia, germans i nebots d'Isabel Solà van recordar la vida d'austeritat, soledat i de condicions duríssimes que va viure, accentuant la seva admiració pel seu esperit de lluita i la seva gran fe en Déu.

(*) Col·laboradora d'esglesiadebarcelona.cat

L'article

Mirar i deixar-se mirar

Jesús Renau, S.I.

Veure és freqüentíssim. Mirar no ho és tant. Deixar-se mirar passa poques vegades. Els ulls veuen, entre tantes visions hi ha algunes mirades, i que poques vegades ens deixem mirar!

La mirada sempre va acompanyada d'una actitud psicològica que pot arrossegar la ment. Mirades interrogants, mirades curioses, mirades sorprenents, mirades possessives... Fàcilment la ment pot afegir-hi un comentari: «Quina cara més estranya!», «Aquesta persona l'he vista altres vegades», «Ostres, que lleig!»...

Ens deixem mirar, que ens mirin, com a defensa, com a indiferència, com a repte i també com a simpatia, amicitat i amor.

Deixar que ens mirin com a amicitat i amor, normalment comporta un moviment interior afectiu que pot arrossegar unes expressions externes: somriure, donar la mà, una abraçada.

La mirada implica un principi de relació que generalment no passa d'aquí. Quan ens deixem mirar per amicitat o amor real o imaginari, estem dient que voldríem o volem continuar. Aquestes mirades poden comportar un enllaç, poden ser un moment més de la relació o un moment inicial.

Quan meditem, i encara més quan contemplem, la nostra mirada pot ser real o imaginària. Quan meditem, i encara més quan contemplem els esdeveniments de la vida de Jesús, tenim un lligam amb ell; si no, no ho faríem. Lligam de recerca, d'admiració, interrogant o amor.

Deixem que en el nostre interior Jesús ens miri. Amicitat, amor, unió, configuració... i com ho podríem expressar? Fa temps hi havia una pregària que ens varen ensenyar els pares que deia: «Ulls del bon Jesús, mireu-me.» Santa Teresa volia que en els convents de les carmelites hi hagués imatges o pintures de Jesús perquè les religioses passessin de la mirada externa a la interna, i qui sap si no a la mirada d'ell.

De tota manera, sempre ens caldran la caritat i l'amor per a tenir garantia que és ell i no una pura ficció.

La Pel·lícula

Los hombres libres de Jones

Gary Ross

EUA, 2016.

Intèrprets: Matthew McConaughey i Gugu Mbatha-Raw.
Bèl·lica.

Per a joves.

Narra la història real del granger del Sud Newton Knight i la seva extraordinària revolta armada contra l'Exèrcit Confederat durant la Guerra de Secessió americana. Fart de lluitar pels interessos dels més rics, Knight va desertar, es va aliar amb altres petits grangers i amb l'ajuda dels esclaus locals va liderar un aixecament que va portar el comtat de Jones en el Mississipi a independitzar-se creant l'Estat Lliure de Jones.

El seu matrimoni amb una antiga esclava, Rachel, i la seva posterior construcció d'una comunitat interracial van distingir Newton Knight com un lluitador i una controvertida figura en el context de la Guerra Civil americana. El protagonista es mou per indubtables principis cristians.

Tu has de ser un capellà molt diferent

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Diumenge passat, vaig ordenar el primer prevere del meu pontificat. Feia més de sis anys que no hi havia cap ordenació presbiteral al nostre bisbat. Si no hi ha sorpreses, no tindrem una nova ordenació fins d'aquí 5 anys. Tenint present el nombre de sacerdots que han hagut de retirar-se des d'aleshores i els que ho faran fins a la propera ordenació, imagineu-vos quin canvi que tenim al davant. No és d'estranyar, doncs, que acabés el meu sermó d'ordenació així:

“La majoria dels que omplen aquest presbiteri varen ser ordenats per a ser enviats a una parròquia a treballar de valent en el manteniment i creixement de la vida cristiana dels qui hi habitaven [...].

Alguns fórem ordenats quan la deserció de batejats, després de la primera comunió o després de la confirmació, era de tal magnitud que urgia treballar per aturar-ho. Ja vèiem que això era una tasca ingent fora de l'abast de les soles forces d'un clergat migrat per la llarga crisi vocacional postconciliar. Calia associar-hi els laics.

Els darrers ordenats i especialment tu, benvolgut Abel, ets convocat a aquest ministeri enmig d'un desafiament encara més gran: multituds sense cap contacte amb la fe, sense haver rebut cap sagrament, crescudes en un context cultural hostil al cristianisme i, particularment, a l'Església; a més, un temps de greu escassetat de clergat, de comunitats empobrides i envellides.

Abel, tu no seràs rector d'una parròquia a l'estil del que sempre has vist. Quan tornis de Roma, evidentment aniràs a una parròquia, però la teva tasca no serà mantenir el poc que hi hagi de catequesi infantil, de pastoral caritativa, mirant de fer un grupet d'adolescents, visitant

els malalts i atenant, com fins ara, els que es morin i els pocs que demanin batejar o casar-se. No! La teva tasca urgent serà engendrar, amb els més propers i visionaris, una acció de primer anunci, que susciti conversions i que engendri una comunitat de deixebles missioners. Sense demores, hauràs de compartir amb ells allò que s'acaba però que convé atendre dignament i com a oportunitat evangelitzadora. Alhora, hauràs de deixar tantes coses a les seves mans, conservant allò més sacerdotal que avui reps: la celebració dels sacraments, especialment de la reconciliació i de l'eucaristia; la predicació; i el guiatge de la comunitat. Tot això, prompte a marxar a una altra parròquia per a fer el mateix. Tu seràs un apòstol itinerant, com la resta dels teus companys que no vulguin deixar marcir el seu ministeri enmig del desànim”.

Tant de bo que molts dels que llegiu aquesta glossa feu el propòsit de sumar-vos a aquest canvi, almenys, entenent, acceptant i encomanant aquesta nova manera de ser capellà.

